e-codices

gregis custos iudeę typū pditoris impleret. Iam illud qđ
đđ receptione omniē abimelech domū pter abiathar pn
cipē tunc tēpis sacerdotū. saul psecut' ē. ostendit aphe
tia nob. qđ nemo possit nocere uero pncipi sacerdotū q

Hinc adalia pgredit' dns ihc. L solus ē xpc.

Nā q totū hominē saluū facere disposuerat. p sin
gla membra curabat. ut uere diceret. Michi irascimini.
q totū hominē saluū feci in sabbato. xxiii.

Et erat ibi homo. & manus ei' dextra erat arida.
Itaq; hoc loco manū illā quā extendit adā q
int dicte arboris poma decerpsit. sucis bonoꝝ factoꝝ
salutarib' irrigauit. ut q crimine aruerat. bonis opib'
sanaret. In q iudeos redarguit xpc. q malis interpretatio
nib' legis pcepta uiolarent. estimantes sabbato etiā
bonis opib' feriandū. cū lex in psentib' formā pfigurauerit
futuroꝝ. in qb' utiq; maloꝝ ferie future st. n bonoꝝ. Nā licet
& secularia opa cq̄escant. n otiosus tam boni opis actus ē in
di laude requiescere. Audisti q dni ūba dicentis. extende
manū tuā. Communis illa generalisq; medicina ē. Et tu q
putas manū habere te sanā. caue ne auaricia. caue ne sa
crilegio contrahat'. Extende sepi' eā extende ad illū pauperē
q te obsecrat. extende ut pximū iuues. ut uiduę psidiū
feras. eripias iniurie quē uides in iustę contumelię subiace
re. extende ad dm p peccatis tuis. Sic manus extendit'. sic
sanatur. Sic ieroboam manū cū idolis sacrificaret con
traxit. & rursus cū dm rogaret extendit. xxiiii.

Factū ē aūt in illis diebus exiit in nocte orare.
& erat pnoctans in oratione di. Non omis q orat
ascendit in montē. ē enī oratio q peccatū facit. s; q bene
orat. a terrenis ad supiora pgrediens uerticē curę sublimis

License: CC-BY-NC – Einsiedeln, Stiftsbibliothek, Codex 166(413), p. 134 – Ambrosius ‹Mediolanensis›, Expositio Evangelii secundum Lucam (http://www.e-codices.ch/fr/sbe/0166/134)